

РЕШЕНИЕ

№ 4260

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2149** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на Л. Д. Л., с адрес: [населено място],[жк], бл. 106. вх. А. ет. 2. ап. 5 и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] срещу решение № 2153-21-45 от 17.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 19.12.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/.

С жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Според жалбоподателя неоснователно пенсионният орган не му е изплащал лична пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест за периода от 2019 г. до м.10.2021 г. Иска се решението на ТП на НОИ да бъде отменено.

В открито съдебно заседание жалбоподателката се явява лично. Поддържа жалбата и представените с нея писмени доказателства. Не претендира разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от процесуален представител – юрк. М., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли оспорения административен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен и моли жалбата срещу него да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните

по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка, се установява следното:

На жалбоподателят Л. Д. Л. по молба № МП-23352 от 06.03.2012 г. с разпореждане № [ЕГН]/27.04.2012 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ е отпусната пенсия по чл. 78 КСО от 19.03.2012 г., която впоследствие е изменена на основание чл. 99, ал. 1. т. 6 от КСО с разпореждане № [ЕГН] от 30.07.2012 г. и пенсията е отпусната с начална дата, считано от 15.01.2010 г. със срок на до 01.02.2013 г.

С последващо ЕР № 0794/059 от 11.04.2013 г. на ТЕЛК, Л. Д. Л. е преосвидетелстван, като му е определен процент трайно намалена работоспособност /ТНР/ 60% и е определен срок на инвалидността до 01.04.2016 г. С оглед на постановеното ЕР, с разпореждане № [ЕГН] от 09.05.2013 г. е определен нов срок за получаване на лична пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест на жалбоподателя до 01.04.2016 г., при съобразяване със срока, определен от медицинските органи. С разпореждане № [ЕГН] от 06.06.2016 г. на основание чл. 96 от КСО е разпоредено прекратяване на личната пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест на Л. Д. Л., считано от 02.04.2016 г. поради изтичане на определения с ЕР № 0794/059 от 11.04.2013 г. на ТЕЛК срок и с оглед обстоятелството, че при преосвидетелстване на лицето с ЕР № 1254/069 от 16.05.2016 г. на ТЕЛК е определен процент трайно намалена работоспособност /ТНР/ 34 % и срок на инвалидността до 01.05.2019 г. Същото ЕР е обжалвано от Л. Д. Л. и с ЕР № 0177/026 от 23.02.2017 г. на НЕЛК отменя ЕР от 16.05.2016 г. по оценка на работоспособността и дава нова, като я определя на 38 % ТНР със срок 01.05.2019 г.

Със Заявление № 2107-21-1569 от 14.11.2022 г. Л. Д. Л. е поискал възстановяване на личната си пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест, като представя ЕР на НЕЛК № 0351/045 от 10.03.2022 г, от което е видно, че с ЕР на ТЕЛК № 2444/179 от 29.10.2021 г. е определена оценка на работоспособността - „работоспособен" е отменено и лицето се връща за ново освидетелстване. С последвало ЕР на ТЕЛК № 2534/153 от 14.10.2022 г. на Л. Л. е определена 50% ТНР със срок на инвалидността - 01.10.2025 г.

С разпореждане № [ЕГН] от 19.12.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ пенсията е възстановена от 29.10.2021 г. - датата на преосвидетелстване пред ТЕЛК - съгласно ЕР № 2444/179/29.10.2021 г. Това разпореждане е оспорено по административен ред пред директора на ТП на НОИ С.-град с жалба вх. № 1012-21-51 от 19.01.2023 г., по която по-горестоящият административния орган /и ответник по настоящото дело/ се е произнесъл, като е постановил оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № 2153-21-45 от 17.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 19.12.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/.

По делото са приобщени писмени доказателства – част от административната преписка, и представените с жалбата.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата срещу оспореното Решение № 2153-21-45 от 17.02.2023 г. на директора на

ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното разпореждане и потвърждаващото го решение са издадени от компетентни органи, при спазване на административно-производствените правила и правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 72 от КСО пенсия за инвалидност се определя на лица с 50 и над 50 сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане. Съгласно чл. 73, ал. 2 от КСО пенсията за инвалидност се отпуска за срока на инвалидността. Съгласно чл. 96, ал. 1, т. 4 от КСО пенсията се прекратява, когато отпадне основанието за получаването ѝ.

Чл. 97, ал. 1 от КСО предвижда, че спряната пенсия се възобновява, а прекратената се възстановява по писмено заявление на пенсионера, когато отпадне основанието за спирането или прекратяването ѝ, като текста на алинея втора допълва, че пенсията се възобновява от деня на отпадане на основанието за прекратяването ѝ.

С ЕР на ТЕЛК № 2444/179 от 29.10.2021 г. на жалбоподателя е определена оценка на работоспособността - „работоспособен“, а с последващото ЕР на ТЕЛК № 2534/153 от 14.10.2022 г. на Л. Л. е определена 50% ТНР със срок на инвалидността - 01.10.2025 г. Няма данни по делото жалбоподателят да е обжалвал това решение.

Според чл. 30, ал. 3 от НПОС, преосвидетелстването на лицата с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане се извършва до изтичането на срока, за който е отпусната пенсията, след служебно повикване. Когато преосвидетелстването се извършва до първо число на месеца, в който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и при предсрочно преосвидетелстване по молба на пенсионера, пенсията се определя в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от първо число на месеца, следващ месеца на преосвидетелстването. Когато преосвидетелстването е извършено в месеца, през който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и след това, не по вина на лицето, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от срока, до който е била отпусната. Нормата на чл.30, ал.4 от НПОС предвижда, че когато лицето не се е явило пред ТЕЛК по неуважителни причини и преосвидетелстването е извършено след изтичането на срока, до който е отпусната пенсията, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се или се намалява от датата на освидетелстването, а се прекратява от датата, до която е била отпусната.

Длъжностното лице по ПО, правилно и поради липса на доказателства за наличие на хипотезата по чл.30, ал.3 НПОС е определило датата, от която се възстановява пенсията по правилото на ал.4 – от деня на отпадане на основанието за прекратяване, а Директорът на ТП на НОИ законосъобразно е потвърдил неговото разпореждане, тъй като по преписката са налице доказателства от които се установява, че жалбоподателят се е явил за преосвидетелстване пред ТЕЛК след изтичане на срока за

който е определена инвалидността с предходно решение на ЕР на ТЕЛК, а именно това от 23.02.2017 г., със срок на инвалидността – 01.05.2019 г.

Неоснователни са релевираните в жалбата оплаквания, че пенсията е следвало да бъде определена от 2019 г., както и с оглед обстоятелството, че жалбоподателят не се е явил за преосвидетелстване, тъй като в този период е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място]. Така наведените доводи са ирелевантни за спора, тъй като съгласно чл. 135, ал.1 от ЗИНЗС лишените от свобода се изпращат в лечебни заведения извън местата за лишаване от свобода, когато т. 3. са необходими консултативни прегледи или специализирани изследвания. В съответствие с тази разпоредба жалбоподателят е могъл да депозира молба/искане до началника на затвора да се яви пред ЕК на ТЕЛК, като съгласно ал. 4 охраната, транспортирането и лечението на лишените от свобода в лечебни заведения извън местата за лишаване от свобода се организира и осъществява под ръководството на началника на затвора.

Следователно предвид изложеното по-горе и с оглед фактът, че заявлението за преосвидетелстване е подадено на 08.06.2021 г. и същото е след изтичане на срока на инвалидността – 01.2019 г., то правилно административният орган е приел, че началният момент, от който е отпусната пенсията на Л. Л., следва съобразно чл. 30, ал.4 от НПОС да е считано от датата на освидетелстването – 29.10.2021 г. ЕР на ТЕЛК № 2444/179 от 29.10.2021 г. не е обжалвано от Л., поради което административният орган съгл. чл. 113, ал. 3 от Закона за здравето се е съобразил с него.

В горния смисъл е и съдебната практика – напр. Решение № 17235 от 19.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 12702/2013 г.

От изложеното следва, че оспорваният административен акт е издаден в съответствие с действащите материалноправни разпоредби на националното законодателство.

При този изход на делото на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.24 от НЗПП в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 70 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. Л., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк], бл. 106. вх. А. ет. 2. ап. 5 и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] срещу решение № 2153-21-45 от 17.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 19.12.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/.

ОСЪЖДА Л. Д. Л., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

